

har tilladt mig at anføre, og som jeg for Næsten ogfåa i forrige Samling havde Lejlighed til at omtale mere udførlig; hvorfor jeg heller ikke skal komme nærmere ind paa dem nu. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Listed Amts 3dje Valgfreds med Hensyn til hans Udtalelser om Anlæg af en Fisterihavn ved Esbjerg, saaledes som den er opført paa Finanslovsforslaget. En Fisterihavn der paa 18,000 Kvadratalen forekommer mig aldeles utilstrækkelig; endogfåa i Forbindelse med den nuværende lille Fisterihavn er den utilstrækkelig. Jeg vilde anfæ det for i højeste Grad ulogt at bygge en saadan lille kostbar Havn; den skal koste 350,000 Kr., og fåa faar man kun en lille Havn paa 18,000 Kvadratalen. Den bør vistnok være 2—3 eller maaste snarere 4 Gange såa stor, og det vil forholdsvis ikke koste nær fåa meget som den lille Havn. Derved vil man tillige naa, at den nuværende Fisterihavn, som ligger til stor Fortræd for Havnepladsen ved Esbjerg Havn, kunde opfyldes og Pladsen tages i Brug. Hele Havnepladsen er jo allerede fåa aldeles optaget, at der næsten ikke er Plads til Udvidelse; man er nødt til at skulle have al den Plads, der kan staffles til Beje. Da jeg er ved at omtale Forholdene ved Esbjerg, kan jeg ikke undlade i Anledning af nogle Ytringer, der fremkom fra den højtærede Landbrugsminister om, at det nyanstaffede Dampstib „N. S. Fjord“ ikke ret egnede sig til Farten der, da det havde et vel stort Dvhgaaende, at udtale, at der desværre ikke i en nær Fremtid er Udset til nogen Forbedring af disse Forhold. Den Uddybning, der finder Sted af Dohavnen, forudsættes ganske vist at tilvejebringe en Dvhde af 18 Fod over Slusens Tærstel, saaledes at Skibe med 17 Fods Dvhgaaende skulde kunne gaa ud og ind, men jeg tvivler meget om, at noget af de Skibe, der gaa i den regelmæssige Fart mellem Esbjerg og England, nogen Sinde vil gaa ind i dette Hul og lade sig luffe inde der; thi ere Skibene der inde, kunne de ikke komme ud derfra igen, før der er fuldt Højvande, og naar de fåa endelig ere komne ud, er det for sent til at komme over Barren med dette Højvande, og de maa vente til det næste, det tager for lang Tid, ca. 12 Timer. Derfor er den Uddybning, der foregaar i Dohavnen, som koster en Million Kroner, ikke af nogen væsentlig Betydning for Transporten af Landbrugsprodukterne fra Esbjerg. Man maa have en aaben Havn tilgængelig til enhver Tid, for at disse Skibe med fuld Nytte kunne sejle ud og ind. Det forekommer mig ogsåa, at naar „N. S.

Fjord“ kan gaa ud 1 Time før fuldt Højvande, kan den naa over Barren, men der som den ligger inde i Dohavnen, vil den ikke kunne komme ud, før denne Time er forløben, uagtet der er 18 Fod Vand over Tærstelen. Man vil forfåa, at Dohavnen og det kostbare Arbejde der saaledes er uden Betydning for Transporten af Landbrugsprodukterne. Jeg har i sin Tid tilladt mig at henlede Opmærksomheden paa dette Forhold, men det lykkedes mig ikke den Gang at trænge igennem. Jeg antager, at man nu er kommet til Erkendelse af, at der maa bygges paa et andet og mere hensigtsmæssigt Sted, f. Eks. derude imod Øst, hvor man var i Færd med at begynde et Havneanlæg. Naar man vilde have fuldført det, saaledes som jeg haaber, man vil komme til at fuldføre det, vil man først fåa en nogenlunde ordentlig Sejlads paa Esbjerg. Der næst er der den Mangel, at Havnen ikke er dyb nok, men man maa jo kunne uddybe en Kende til at sejle igennem. Desuagtet tror jeg, at der med Tiden vil blive for lidt Plads. Der er en Ting, som efter min Mening burde gøres — men jeg bliver vel anset for en Rætter, naar jeg fremtæller det — og det er helt at luffe for Havnen mod Syd og dermed luffe for hele den stærke Strøm, der nu er gennem Havnen, og som gør den såa overordentlig vanstelig at besejle. Hvis man vilde gøre det, vilde man fåa en udmærket Havn ud af Fohavnen, og fåa kunde Dohavnen benyttes til de Skibe, der sejle med Kul og andre grovere Varer, til deri at ligge og løse eller lade; men Skibene i regelmæssig Fart kunne ikke være tjente med at ligge i en saadan Dohavn; de maa have Plads udenfor, og derfor burde man gøre noget for at forbedre Forholdene i og ved Fohavnen.

Jeg vil endnu gerne tillade mig et Par Bemærkninger angaaende et andet Forhold, der slet ikke er besejlet hermed. Det angaar nogle Udtalelser, som fremkom fra den højtærede Landbrugsminister forleden Dag om Tiendevæsenet, idet han sagde, at dette Tiendevæsen her til Lands var et såa overordentlig vansteligt Væsen, at finde sig til Rette med. Den højtærede Minister mente dog, at der alligevel var Haab om, at det skulde kunne lykkes i en nærmere Fremtid at naa til et Resultat paa dette Omraade. Hvad jeg nu her vil tillade mig at omtale, er et Forhold, som jeg ikke tror, er såa vansteligt. Jeg sigter her til, hvad der omhandles i § 5 i den nævnte Lov af 8de Marts 1894, som gaar ud paa, at naar Tienden er afløst, bortfalder Skatten. Nu er der, som bekendt, en stor Del Ejendomme i det vest-